

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 14.525 van 28 juli 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 2 januari 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2005.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van het geding ingediend op 19 januari 2007 met toepassing van artikel 235, §3 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juli 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. BELDE loco advocaat G. BALEANI en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

“U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, een soennitische Koerd te zijn en afkomstig te zijn uit Kirkuk (wijk Shorje). In 2000 stierf uw moeder een natuurlijke dood en woonde u samen met uw twee zussen bij uw vader. Uw vader werkte voor de veiligheidsdienst El amn en was lid van de Ba’ath-partij. Na de val van het regime bleef uw vader gewoon thuis. Hij ging soms wel naar buiten maar u weet niet waar naartoe. Tot januari 2005 kenden jullie geen problemen. Plots in die maand werd er een brief gegooid (met nog 4 à 5 kopies bij) bij jullie thuis. U weet niet van wie de brief afkomstig was, het

stond ook niet op de brief. In drie talen (Arabisch, Koerdisch en Turkmeens) werd er geschreven dat u en uw vader het huis dienden te verlaten, anders zouden jullie gedood worden. Uw vader ging naar de lokale politie, die echter zei dat ze jullie niet konden beschermen. Een week later verhuisden jullie vervolgens naar de wijk Iskan samen met uw vader en uw twee zussen om er bij uw grootmoeder te wonen. Het appartement in Shorje werd verkocht. Op 17 mei 2005 werd uw vader vervolgens gedood in zijn wagen. Hij werd neergeschoten, u weet niet door wie. Zeventien dagen later vertrok u. Of er een onderzoek werd gestart naar de dood van uw vader weet u niet. Op 4 juni 2005 verliet u Irak richting België via Turkije. U vroeg in België asiel aan op 28 juni 2005.”

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., nr. 173.197, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Niettegenstaande de initiële ontvankelijkheidsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dient in het onderzoek ten gronde te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling niet kan worden toegekend en dit om volgende redenen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u ingeroepen vluchtmotieven. Zo verklaarde u tijdens uw interview op het Commissariaat-generaal (CGVS) dat u een week na de val van het regime – volgens u maart 2003 - bij uw grootmoeder ging wonen en dus de laatste twee jaar gewoond hebt in de wijk Iskan (zie gehoorverslag CGVS, p. 2 en 8). Wanneer u dan vervolgens werd gevraagd naar de concrete data van uw verhuis, antwoordt u januari 2005 (zie gehoorverslag CGVS, p. 2 en 8). Als u wordt gewezen op het feit dat deze data niet overeenkomen, haalt u aan dat u verward bent en een thee wil drinken en zegt u vervolgens dat jullie verhuisden in 2003 daar zowel u als uw vader toen reeds bedreigd werden (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Tijdens uw eerste interview op DVZ beweerde u echter pas verhuisd te zijn in januari 2005 daar jullie vanaf die periode pas bedreigd werden (zie gehoorverslag DVZ, vraag 41). Wanneer u op deze tegenstrijdige verklaringen wordt gewezen haalt u aan dat hetgeen u zei op DVZ het correcte is (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Uw verklaring voor deze uiteenlopende beweringen dat u helemaal in de war bent en het moeilijk hebt met data (zie gehoorverslag CGVS, p. 8) is echter geen afdoende verklaring. Voorgaande vaststellingen maken dat er geen geloof meer kan worden gehecht aan uw beweerde vluchtmotieven.

Verder kan u niet aannemelijk maken dat u bedreigd werd in Irak omwille van de politieke activiteiten van uw vader. U kan het CGVS namelijk geen enkele informatie verschaffen aangaande uw vaders activiteiten en kan het CGVS dan ook geenszins overtuigen. U weet dat uw vader lid was van de Ba'ath-partij, maar u weet niet of hij zich vrijwillig aansloot, welke functie hij had, of hij een graad had (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Over de Ba'ath-partij zelf, weet u niets (zie gehoorverslag CGVS, p. 7), ook al was de Iraakse samenleving ervan doordrongen voor de val van het regime. Voorts weet u nog dat uw vader voor de veiligheidsdienst nl. Al Amn werkte (zie gehoorverslag CGVS,

p.7). *Wat u weet is de standplaats van uw vader die zou gelegen zijn achter de burcht Qala daar uw vader u soms meenam wanneer u nog klein was (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Welke taken hij had of welke functie hij uitoefende weet u niet, waar hij regelmatig voor een maand naartoe ging weet u niet, ... (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Wat u wel weet is dat uw vader assistent van de directeur was want mensen zouden dit tegen u gezegd hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Of uw vader praatte over zijn verleden na de val van het regime, antwoordt u dat u niets van hem hoorde (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Uw argumenten voor het feit dat u zo weinig informatie bezit, zijn de volgende: ik heb nooit informatie gevraagd, het was mijn zaak niet, ik verwachtte niet dat er zulke vragen werden gesteld, het is mijn zorg niet, ... (zie gehoorverslag CGVS, p. 6 en 7). Aangezien u uw land ontvluchtte omwille van het verleden van uw vader, mag toch verwacht worden dat u dit voldoende aannemelijk kan maken door het verschaffen van informatie aangaande de voormalige activiteiten en functie van uw vader. Het feit dat u hieromtrent weinig of geen kennis bezit, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Bovendien zei u dat uw vader voor de veiligheidsdienst nl. Al Amn werkte maar tevens zei u dat hij voor de Mukhabarat (inlichtingendienst) werkte (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). U verklaarde verkeerdelijk dat dit dezelfde diensten zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Bovendien dient nog vermeld te worden dat u evenmin via documenten aannemelijk kan maken dat u problemen kent omwille van uw vaders politiek- en beroepsleven. Of u een overlijdensakte kon krijgen weet u niet, waar de documenten van uw vader zijn zoals zijn lidkaart van Ba'ath weet u niet, ... (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). U zegt dat u het nooit gevraagd hebt (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Tot slot bent u niet in het bezit van enig document waardoor evenmin uw identiteit noch uw reisroute kan bevestigd worden.*

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en bijgevolg niet als Vluchteling kan worden erkend.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Binnenlandse zaken op het feit dat rekening houdend met de algemene situatie van onveiligheid en instabiliteit in Irak ik het geenszins aangewezen vind om afgewezen Iraakse asielzoekers gedwongen terug te leiden naar Irak. Ik vestig tevens de aandacht van de Minister op het advies van het UNHCR dat Staten oproept geen gedwongen terugleidingen naar Irak uit te voeren en de Staten ook aanbeveelt aan afgewezen Iraakse asielzoekers enige vorm van tijdelijke of subsidiaire bescherming te bieden.”

4.1. Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 52 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de zorgvuldigheidsplicht en artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

Hij verwijst naar de rapporten van Amnesty International betreffende de situatie in Irak met betrekking tot opsluitingen en terechtstellingen op politieke gronden en stelt dat deze zijn gegronde vrees voor vervolging kunnen ondersteunen.

Hij verwijst tevens naar de huidige situatie in Irak, dat zich in een staat van quasi-burgeroorlog bevindt, zodat hij in zijn land van herkomst niet meer terecht kan, te meer daar hij geen contact heeft gehad met de leden van zijn familie die nog in leven waren toen hij het land ontvluchtte.

Verzoeker meent dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) ten onrechte zijn verwarring aangrijpt om te beweren dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn vluchtmotieven en geeft aan dat hij nog zeer jong is en op het ogenblik van het gehoor bij het CGVS de dood van zijn vader nog niet had verwerkt.

Hij beweert dat het CGVS een onmogelijk hoge graad van kennis en details verwacht van een jonge adolescent, waarvan het perfect normaal is dat deze niet op de hoogte werd gesteld

van al het familiegebeuren, laat staan van de functies en bevoegdheden van zijn vader in het staatsgebeuren.

Verzoeker meent dat zijn vrees gegrond is gezien de huidige situatie in Irak en de vervolging van eenieder waarvan ook maar vermoed wordt dat deze iets met het vorige regime te maken had. De situatie in Irak is van die aard dat de mensenrechten er geschonden worden.

Volgens verzoeker volstaat dit alles voor de Conventie van Genève om het statuut van vluchteling toe te kennen, daar het hier gaat om een gegronde subjectieve vrees, gesteund op objectieve elementen, namelijk de dood van zijn vader en het gebrek aan maatregelen van de lokale politie om hem en zijn vader bij te staan toen zij werden bedreigd.

Ter zitting brengt verzoeker een aantal stukken bij waaruit zijn integratie in de Belgische maatschappij blijkt.

4.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden (R.v.St., nr. 168.403, 2 maart 2007; R.v.St., nr. 166.392, 8 januari 2007). De Raad stelt vast dat verzoeker niet aangeeft op welke wijze artikel 52 van de voormelde wet zou zijn geschonden, zodat de schending niet dienstig wordt aangevoerd.

De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (R.v.St., nr. 167.408, 2 februari 2007; R.v.St., nr. 167.852, 15 februari 2007). Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Verzoeker brengt geen documenten bij om zijn identiteit, reisweg of vluchtrelaas te staven, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor zijn geloofwaardigheid.

De Raad stelt vast dat verzoeker bedrieglijke verklaringen aflegde aangaande zijn leeftijd, daar waar hij bij het indienen van zijn asielaanvraag verklaarde te zijn geboren op 1 april 1988 (administratief dossier, stuk 16) en hij slechts na medisch onderzoek waaruit bleek dat hij meerderjarig was (administratief dossier, stuk 12) toegaf dat zijn werkelijke geboortedatum 1 april 1985 is (administratief dossier, stuk 10, nr.4).

Zijn verklaring aangaande zijn jeugdige leeftijd kan derhalve niet worden aangenomen gezien verzoeker ten tijde van de feiten, die plaatsvonden in januari 2005 en mei 2005 (administratief dossier, stuk 10, nr.41), reeds negentien, respectievelijk twintig jaar was.

Dat verzoeker verward was, doet geen afbreuk aan de vaststellingen die worden gedaan in de bestreden beslissing, daar redelijkerwijze kan worden verwacht dat dergelijke gebeurtenissen, die bepalend zijn voor verzoekers leven, in zijn geheugen gegrift staan, zodat hij hiervan achteraf een gedetailleerd en coherent relaas kan leveren. Verzoeker maakte nergens melding van geheugenproblemen en laat na enig attest neer te leggen waaruit zulke problemen zouden blijken.

Van iemand die beweert te zijn gevlucht omwille van de activiteiten van zijn vader voor de Baathpartij en veiligheidsdienst, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij de nodige informatie kan verstrekken aangaande (i) de vraag of zijn vader zich al dan niet vrijwillig aansloot bij de Baathpartij (ii) diens functie en graad binnen de Baathpartij (iii) de Baathpartij zelf, in acht genomen dat de Iraakse samenleving hiervan doordrongen was voor de val van het regime (iv) zijn vaders taken en functie binnen de Al Amn (v) de vraag waar zijn vader regelmatig naartoe ging voor een maand. Niettemin gaf verzoeker aan dat hij het zijn vader nooit vroeg, hij niet wilde dat hem nog zulke vragen zouden worden gesteld en hij niet verwachtte dat hem zulke vragen zouden worden gesteld, hij zijn vader zulke vragen nooit stelde en het zijn zorg niet was (administratief dossier, stuk 3, p.6-7). Dat verzoeker hier in gebreke blijft, getuigt van desinteresse voor zijn voorgehouden problemen en ondergraaft zijn geloofwaardigheid inzake het politieke profiel van zijn vader.

Verzoeker legt bovendien tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot het moment waarop zijn problemen zouden zijn begonnen en hij zou zijn verhuisd, daar waar hij bij DVZ verklaarde dat er tot januari 2005 niets gebeurde, zij in januari 2005 een anonieme dreigbrief ontvingen en vervolgens verhuisden naar zijn grootmoeder in Iskan (administratief dossier, stuk 10, nr. 41). Bij het CGVS verklaarde hij aanvankelijk dat hij gedurende de laatste twee jaar in Iskan woonde (administratief dossier, stuk 3, p.2). Even verder verklaarde hij, hiermee in strijd, dat hij in januari 2005 is verhuisd (*Ibid.*, p.2). Aan het einde van het gehoor bij het CGVS verklaarde hij eerst dat hij een week na de val van Saddam bij zijn grootmoeder ging wonen, om vervolgens te preciseren dat dit in januari 2005 was. Hiermee geconfronteerd, gaf verzoeker aan dat hij verhuisde na de val van Saddam in maart 2003 en bevestigde hij dat hij gedurende twee jaar in Iskan woonde, waarbij hij tevens aangaf dat zij reeds in 2003 werden bedreigd. Wanneer verzoeker werd gewezen op zijn verklaringen bij DVZ wijzigde hij wederom zijn verklaringen en stelde hij pas te zijn bedreigd en verhuisd in 2005 (*Ibid.*, p.8). Gelet op het manifest gebrek aan kennis aangaande het politieke profiel van zijn vader en zijn vage, incoherente en strijdige verklaringen over het moment waarop zijn problemen zouden zijn begonnen en hij zou zijn verhuisd, kan er geen geloof worden gehecht aan verzoekers asielrelaas.

Verzoekers verwijzing naar de rapporten van Amnesty International, dewelke hij overigens niet bijbrengt, en de situatie in Irak, zijn derhalve niet dienstig, gezien het louter gaat om een algemene verwijzing naar de volgens hem bestaande situatie in zijn land van herkomst. Dit volstaat niet om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond.

Wat betreft de ter zitting bijgebrachte documenten, dient te worden opgemerkt dat deze geen uitstaans hebben met verzoekers asielrelaas en derhalve niet vermogen voormelde vaststellingen te ontkrachten (rechtsplegingsdossier, stuk 12).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt het CGVS de verplichting op om haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De Commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (R.v.St., nr. 169.222, 21 maart 2007; R.v.St., nr. 165.215, 28 november 2006). Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin.

5. De Raad stelt vast dat verzoeker geen argumentatie inzake de subsidiaire beschermingsstatus aanvoert. Niettemin dient te worden opgemerkt dat hij bij het CGVS werd ondervraagd aangaande zijn afkomst, waarbij hij in staat was om gedetailleerde informatie te verstrekken aangaande Kirkuk en Irak (administratief dossier, stuk 3, p.2-6). Er is in het dossier geen informatie voorhanden waaruit blijkt dat de door verzoeker verstrekte informatie foutief zou zijn. De afkomst van verzoeker wordt door verweerder in de bestreden beslissing en ter terechtzitting niet betwist.

Derhalve wordt, in acht genomen dat er in het dossier geen elementen zijn waaruit blijkt dat verzoeker geen burger zou zijn en gelet op de informatie die door verweerder bij de nota werd gevoegd en waaruit blijkt dat de situatie in Kirkuk beantwoordt aan de bepalingen van artikel 48/4, §2, c van de voormelde wet van 15 december 1980 (rechtsplegingsdossier, stuk 7), de subsidiaire beschermingsstatus verleend aan verzoeker.

